

vel ikke meget feil, naar jeg siger, at næsten ethvert Fyrstib har været 3 à 4 Gange fra sin Station og igjen er kommet tilbage til den. Er det under saadanne Omstændigheder afgjort, at denne Foranstaltning er til Skibsfartens Gavn, eller skulde ikke snarere den Usikkerhed, som derved fremkommer for Skibsførerne, være uheldig for dem? Maatte de ikke hellere bestemt vide, at Fyrstibet ikke er der, end være i Tvivl, om det er der eller ikke? Det var blot disse Betragtninger, jeg vilde henstille.

Ville: Jeg seer mig istand til at berede det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (N. Hage) den samme Glæde, som han for kort Tid siden havde, idet ogsaa jeg skal melde mig som „nyt Medlem“ til at behandle „gamle Sager“. Og jeg nærer det Haab, at den høitærede Formand ikke vil reise nogen Hindring for, at Debatten fortsættes i det Spor, som er blevet betegnet af de ærede foregaaende Talere, nemlig de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds. Vi forhandle jo nemlig her ikke blot de Vædringsforslag, der ere stillede, men efter Forretningsordenen tillige den paagjældende Paragraph i Finantsloven. Og det forekommer mig, at er der noget Sted, paa hvilket det kan være berettiget og i sin Orden at behandle Spørgsmaal, Marinen vedkommende, navnlig Marinens Udgifter vedrørende, da maa det være ved Finantslovens 2den Behandling. Man vilde blive meget ilde tillet, hvis det virkelig skulde være formeent at komme ind paa Enkeltheberne af det, der er blevet berørt af det ærede Medlem her foran (Dinesen), uden at det forøvrigt derfor kan være nødvendigt at gaae tilbage til den sidste Krigs Historie, eller til de Bedrifter eller Ikke-Bedrifter, der dengang ere udførte. Jeg haaber derfor, som sagt, ikke, at den høitærede Formand vil lægge Hindringer i veien i den Henseende, og det saameget mere, som jeg troer, at det vil være let at knytte, hvad man i den Henseende har at bemærke, til de Udtryk, som forekomme i Udvalgets Betænkning, der dog ganske vist ogsaa foreligge til Behandling, om de end ikke i og for sig give Anledning til Afstemningspunkter.

Jeg maa da tillade mig at udtale, at efter min Opfattelse er det en særdeles mild og lemsfældig Maade, hvorpaa Finantsudvalget har udtalt sig angaaende forskellige Spørgsmaal, der vedrøre Forretningsgangen under Marineministeriet og Forholdet mellem Marinen og dens Entrepeneurer. Vi ere vantede til fra Finantsudvalget jævnlig at finde udtalt stærk og bestemt Dabel, og jeg maa tilstaae, at efter det Bekjendtskab, jeg har haft Leilighed til at gjøre med de unægtelig meget udsørlige Actstykker, der om dette ene Punkt ere meddeelte Finantsudvalget, vilde der have foreligget dette tilstrækkeligt Materiale til at sælbe en Dom, der i mange Henseender var stærkere og strengere end den, der er sælbt. Smidsertid er det selvfølgelig ikke min Mening at ville i saa Henseende reise nogen Anke imod Finantsudvalget; jeg troer kun at maatte bemærke dette som en Indledning til, hvad jeg nu vil komme til at sige.

Det, hvorefter det ved denne Leilighed dreier sig, er ingenlunde, som det blev hittet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, „noget Angreb paa visse Fabrikker“, eller engang noget Angreb paa et vist bestemt „System“ for Dampmaskiner. Der er neppe Noget i eller udenfor Finantsudvalget, uden at de med største Glæde see saadanne Anstalter opstaae her i Landet som den store Maskinfabrik, der gjentagne Gange har været nævnt her ibag. Det er en Fordeel og en Gæve for Landet, at en saadan Fabrik kommer op, og Alt, hvad der indenfor de rette Grændser kan gjøres for at understøtte den, bør gjøres, og Rigsdagen vilde vistnok være den Sidste til at optræde dablende eller kritiserende, naar Regjeringen gjorde, hvad der stod i dens Magt, for at tilvende den indenlandske Industri den Fordeel, der hidtil er gaaet til Ulandet, og det saa meget mere, som det ikke blot har finantsiel Betydning for Staten at ophjælpe denne Industri, men det ligesvem er politisk og strategisk rigtigt, idet der er en stor Forskjel paa, om man skal gaae og hente sine Krigsmaskiner i fremmede Lande, udsat for alle de Chancer, som Omstændighederne kunne medføre, hvert Dieblid afflaaren fra at kunne modtage dem, eller om man kan lade dem bygge i